

The European Agricultural Fund
for Rural Development:
Europe investing in rural areas

Oprirea infecției și prevenirea bolilor

Acest material oferă cunoștințe de bază și o mai bună înțelegere asupra modului în care poate fi oprită infecția și în care pot fi prevenite bolile. Acesta include măsuri care împiedică infecția să ajungă la turmă și măsuri care reduc răspândirea în cadrul fermei. În plus, sunt furnizate recomandări care pot fi utilizate în munca zilnică pentru a menține un mediu sănătos pentru animale. Un mediu sănătos pentru animale oferă, de asemenea, un loc de muncă sănătos pentru oameni.

Introducere

În Suedia, avem o poziție bună unică, atunci când vine vorba de boli care se răspândesc între animale. Multe boli care sunt comune în alte țări, sunt neobișnuite sau complet absente aici. Motivul acestei situații este un efort pe termen lung și riguros de eradicare sistematică a anumitor boli foarte costisitoare, cum ar fi leucoza bovină, bruceloza și diareea virală bovină (BVD). Există, de asemenea, o poziție bună și în ceea ce privește bolile care se pot răspândi între animale și oameni, cunoscute sub numele de zoonoze. De exemplu, salmonella are o incidență extrem de scăzută în zootehnia suedeză. În Suedia, autoritățile garantează alimente fără salmonella.

Din 1988, în Suedia există o lege care reglementează modul în care animalele ar trebui să fie adăpostite și îngrijite, Legea privind protecția animalelor. Acolo se precizează că "animalele ar trebui să fie tratate bine și să fie protejate împotriva suferinței inutile și a bolilor". Acest lucru înseamnă că proprietarul animalului este obligat să ofere animalelor sale o bună îngrijire și să prevină îmbolnăvirea acestora în cel mai bun mod posibil. Asta înseamnă și că animalele bolnave ar trebui să fie tratate și să li se acorde îngrijiri suplimentare, pentru a preveni suferințele inutile. O modalitate importantă de a evita boala este prevenirea infecției.

Sănătatea animalelor afectează compania

Sănătatea animalelor are un impact major asupra situației economice a companiei. Bolile implică costuri directe pentru veterinar, prelevare de probe și medicamente. În plus, animalele bolnave necesită mai multă îngrijire și perturbază fluxul procedurilor de rutină, ceea ce duce la creșterea numărului de ore de muncă în fermă. Când animalele sunt afectate atât de tare încât mor sau sunt sacrificate la fermă, intervine un cost pentru a îndepărta cadavrul și se pierd încasările de la abator.

Animalele bolnave implică, de asemenea, și costuri indirecte prin pierderea veniturilor în cadrul companiei. Pentru companiile din domeniul produselor lactate, acest lucru este tangibil atunci când vine vorba de laptele care nu poate fi livrat la fabricile de lactate, deoarece vaca este tratată pentru boală. Veniturile din lapte se pierd pe toată perioada de așteptare când se administrează medicamente. Alte pierderi sunt mai puțin tangibile, dar animalele care nu sunt sănătoase nu produc conform așteptărilor: se dezvoltă mai rău, au fertilitate mai scăzută și producție de lapte redusă pe termen lung. În cazul în care afecțiunile de sănătate în rândul animalelor durează mult timp, acest lucru poate avea consecințe ample asupra posibilității de evoluție a companiei.

Extrase din Legea privind protecția animalelor din Suedia

Dispoziții de bază privind modul în care animalele trebuie să fie adăpostite și îngrijite

Secțiunea 2 Animalele trebuie tratate bine și protejate împotriva suferinței și bolilor inutile.

Secțiunea 3 Animalele trebuie să primească hrană și apă suficientă și să fie supravegheate adecvat. Hrana și apa trebuie să fie de bună calitate și să fie adaptate speciilor de animale hrănite.

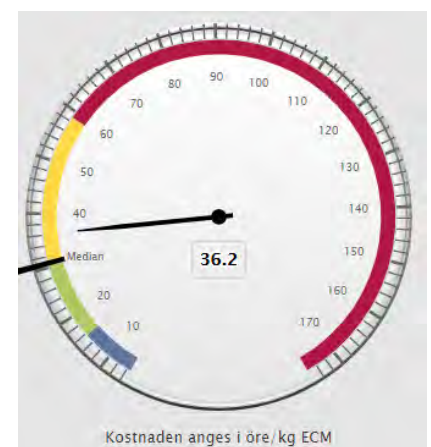
Grajdurile și alte facilități de adăpostire (...) trebuie să ofere animalelor spațiu suficient și protecție. Grajdurile și alte facilități de adăpostire a animalelor trebuie menținute curate.

Secțiunea 4 Animalele trebuie adăpostite și îngrijite într-un mediu animal bun, pentru a le asigura sănătatea și pentru a le permite să se comporte natural.

Secțiunea 5 Animalele nu trebuie să fie suprasolicitate.

Nu sunt permise pedepsele corporale și nici folosirea animalelor pentru operarea uneltelor care pot răni cu ușurință sau pot în altfel vătăma animalul.

Secțiunea 9 Dacă un animal este bolnav, rănit sau prezintă semne de boală în alt mod, prin comportamentul său, animalul trebuie să primească îngrijiri urgente, dacă este necesar, de la un medic veterinar sau trebuie luate alte măsuri, cu excepția cazului în care boala sau vătămarea este atât de severă încât animalul trebuie să fie sacrificat imediat.

Conform calculelor efectuate în mediile de viață suedeze, costul pentru afecțiunile de sănătate la animale este de 30 de ore per kilogram de lapte la bovinele normale. Fermele cu o sănătate animală bună și o bunăstare ridicată a animalelor (10% cele mai bune) au doar jumătate de astfel de costuri, adică 15 ore pe kilogram. Fermele mai defavorizate pot avea costuri de peste 100 de ore pe kilogram de lapte. Imaginea este un extras din Programul de control al sănătății vacilor și ilustrează distribuția costurilor pentru toate bovinele afiliate. Atunci când o fermă dorește să își contorizeze situația, vitezometrul se situează pe o cifră în ore/kg ECM calculată pe baza statisticilor fermei privind fertilitatea, sănătatea animalelor și mortalitatea. Exemplul arată o fermă cu un cost de 36,2 ore/kg ECM. Prin urmare, este mai mare cu 6 ore decât media pe bovine. Calculată pe baza producției fermei de 700 000 kilograme de ECM/an, o îmbunătățire ar coborî valoarea mediană la 43 400 SEK. Acest lucru indică posibilitatea economică pe care o are ferma de a depune mai multe ore de muncă sau de a investi pentru a reduce afecțiunile de sănătate și de a crește bunăstarea animalelor.

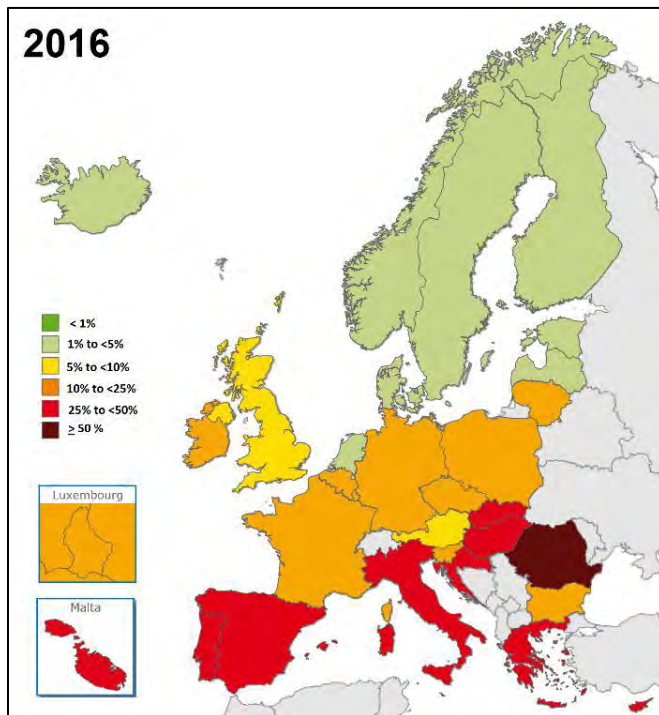
Animalele sănătoase nu au nevoie de antibiotice

Multe boli infecțioase cauzate de bacterii sunt tratate cu antibiotice pentru ca animalele să se însănătoșească. Bacteriile pot dezvolta imunitate, așa numita rezistență la antibioticele folosite. Atunci tratamentul nu mai funcționează și bacteriile rezistente se pot răspândi mai departe de la animalul în care s-a creat rezistența, și la alte animale, și la oameni. Riscul ca bacteriile să dezvolte rezistență crește în cazul în care cantitatea totală de antibiotice utilizate în întreaga societate, atât la animale cât și la om, este mare. Un alt factor de risc este utilizarea antibioticelor care nu sunt orientate în mod specific spre bacteriile care trebuie combătute. În cazul în care antibioticul este îndreptat spre diferite tipuri de bacterii, acest lucru oferă șansa de a dezvolta rezistență pentru mai multe specii bacteriene. Rezistența la antibiotice printre bacterii este o problemă în creștere în lume și amenință sănătatea umană în multe țări. Acest lucru compromite tratamentul infecțiilor la persoanele la care antibioticele sunt necesare. Sistemul de sănătate este dependent de antibiotice eficiente în de exemplu intervenții chirurgicale și transplanturi.

Un exemplu de bacterie care există atât la om cât și la animale și care a dezvoltat o rezistență largă este stafilococul auriu. Bacteria se găsește în mod normal pe piele, dar poate provoca boli grave la om dacă se fixează de exemplu pe răni. Imaginea de mai jos arată cât de frecventă era rezistența la antibioticul metilicină pentru acei staf. aurii care au cauzat boli la oameni (cunoscute sub numele de bacterii MRSA) în 2016. După cum reiese din imagine, rezistența la această bacterie a fost extrem de rară în Suedia.

Rezistența la antibiotice

Cuvântul antibiotic provine din limba greacă *anti-bios*, ceea ce înseamnă *împotriva vieții*. Antibioticele sunt substanțe care dăunează bacteriilor, dar care afectează rareori alte celule din organism. Multe antibiotice sunt substanțe naturale formate din ciuperci, mușci sau bacterii. Însă bacteriile au mecanisme de protecție și se pot apăra, uneori, împotriva antibioticelor. Mecanismele de protecție sunt diferite, dar în esență, genele din genomul bacteriilor sunt cele care le oferă proprietăți, pentru ca acestea să supraviețuiască. Noi o numim rezistență = bacteria are rezistență la un antibiotic. Rezistența poate apărea în genomul unor bacterii specifice și apoi se răspândește la alte bacterii din mediul înconjurător. Partea genomului care transportă adesea rezistența la antibiotice se răspândește foarte ușor între bacterii și se adaptează la diferite specii bacteriene. Rezistența este apoi moștenită generațiilor viitoare de bacterii. Unele bacterii au acumulat rezistență la multe tipuri de antibiotice – aceste bacterii sunt apoi numite multirezistente.

Stafilococul auriu: procentul de izolați invazivi cu rezistență la metilicină (MRSA) în UE/SEE, 2016. Rezumatul celor mai recente date privind rezistența la antibiotice în Uniunea Europeană.

Suedia are o situație bună referitor la rezistență, în principal datorită utilizării scăzute a antibioticelor și a tratamentului specific. O diferență semnificativă față de multe alte țări, este aceea că aici antibioticele trebuie să fie prescrise de către un medic sau un medic veterinar. O altă diferență, introdusă pentru a stimula creșterea, este că antibioticele din hrana animalelor au fost interzise în Suedia deja în 1986. Pentru a menține lucrurile în acest fel, unele antibiotice sunt acum interzise pentru utilizarea la animale. Cel mai important lucru pe care fiecare proprietar de animale îl poate face pentru a opri

rezistența la bacterii, este de a preveni îmbolnăvirea animalelor de la bun început. Animalele sănătoase pur și simplu nu au nevoie de antibiotice.

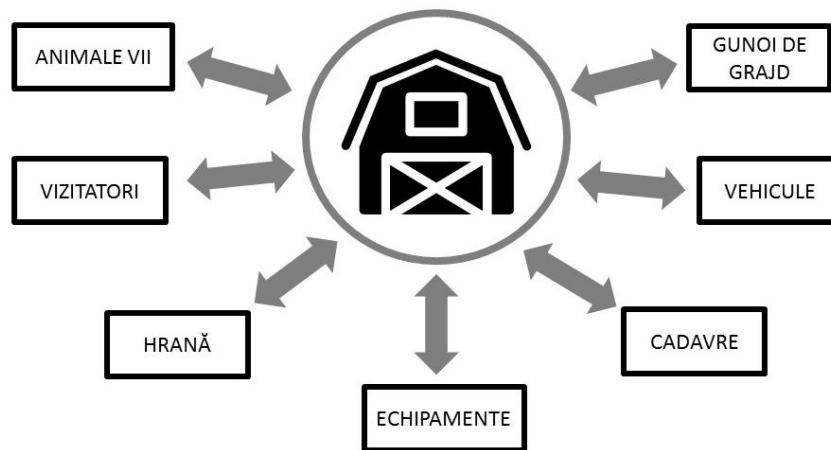
Stoparea infecției la frontieră

Există boli infecțioase în străinătate pe care noi dorim să le oprim la granițele Suediei. Prin urmare, în **fermele suedeze practic nu există nici un fel de import de animale vii**. Dacă se dorește ca un nou material genetic să fie adăugat populației, acest lucru are loc prin importul de spermă sau embrioni.

Chiar și oamenii pot transporta boli contagioase peste granițele țării. Poate fi vorba despre infecții bacteriene, cum ar fi salmonella și tuberculoză, care se răspândesc între oameni și animale, de multe ori prin intermediul oamenilor care nu sunt ei înșiși bolnavi. Însă și virușii care infectează numai animalele, pot călătorii cu oamenii pe distanțe lungi. Virusul febrei aftoase este un exemplu de astfel de virus. Acesta poate fi găsit în cavitatea nazală a persoanelor care au fost în contact cu animalele afectate. Din cauza acestor riscuri, fermierii Suediei au convenit împreună asupra câtorva reguli simple. O persoană care a fost în contact cu animale de fermă într-o altă țară ar trebui să aștepte **48 de ore** înainte de a intra în contact cu animalele suedeze. Dacă persoana a fost într-o zonă cu febră aftoasă, se prelungește perioada de timp la **5 zile**.

Stoparea infecției la fermă

Evident că oricum există boli infecțioase în rândul bovinelor din Suedia. Exemple comune sunt: pecinginea (ciuperca care cauzează boli de piele), dermatită digitală (bacteria care cauzează febra aftoasă), staf. auriu (bacteria care cauzează boala ugerului) și diverși viruși care cauzează tuse și diaree. Există multe căi prin care substanțele infecțioase pot intra sau ieși din fermă, a se vedea imaginea de mai jos. Printr-o abordare strategică, ferma poate fi protejată de infecție. Aceleași strategii reduc de asemenea și riscul de răspândire a contaminării potențiale la alte ferme.

Achiziționarea de animale

Cel mai mare risc de a dobândi infestări noi, este de a cumpăra animale pentru cireadă. Animalele noi transportă flora bacteriană a cirezii de origine și pot transporta de asemenea viruși și paraziți.

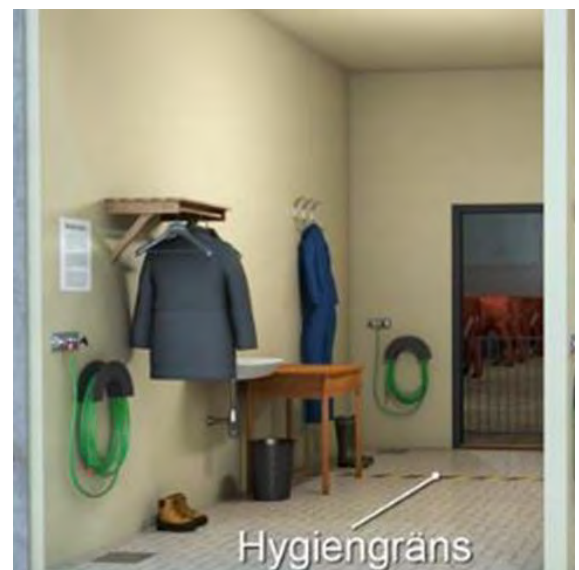
Cel mai bun mod de a proteja turma este, prin urmare de a avea o bună fertilitate la vaci și o bună supraviețuire la viței. Acest lucru oferă o aprovizionare internă de animale noi, funcțională, ceea ce înseamnă că nu este nevoie de achizițiile de animale.

Dacă trebuie oricum să se cumpere animale, de exemplu pentru a putea face față unei extinderi a cirezii, riscul poate fi minimizat prin respectarea recomandărilor emise. Acestea sunt reunite sub numele de: Säter Livdjurshandel și pot fi găsite pe pagina de internet www.vxa.se.

Persoanele

Persoanele care vizitează temporar ferma reprezintă un risc de contaminare. Persoanele care călătoresc între cirezi și au contacte strânse cu animalele, cum ar fi medicii veterinari și operatorii-însămânțători, riscă să ia infecția cu ei de la o fermă la alta. Acest grup de oameni au cunoștințe ample legate de diverse boli infecțioase și sunt conștienți de riscurile existente. Ei au stabilit practici de igienă care reduc riscul de contaminare. O modalitate bună de a reduce și mai mult riscul ca această categorie să ducă cu ei infecția, **este de a oferi vizitatorilor fermei haine și cizme de protecție, complete și curate, pentru a fi utilizate la fermă.**

Imaginea arată un filtru sanitar pentru vizitatori. Rețineți că există o limită de igienă, îmbrăcăminte de protecție de împrumut, masă curată pentru echipamente și chiuvete pentru igiena mâinilor.

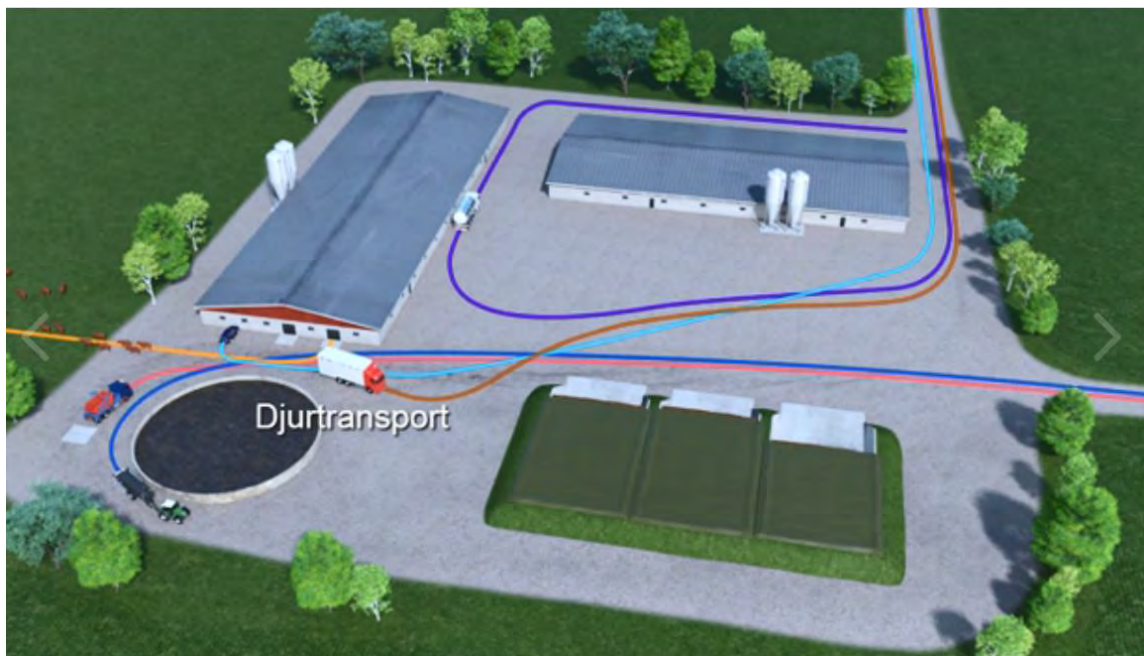

Și transportorii de animale se deplasează între ferme și au contact direct cu animalele. Cu un afișaj vizibil, pentru a ști pe cine să contacteze atunci când sosesc, ei nu vor fi nevoiți să pășească în fermă. Dacă personalul fermei este cel care descarcă animalele, se reduce semnificativ riscul de contaminare.

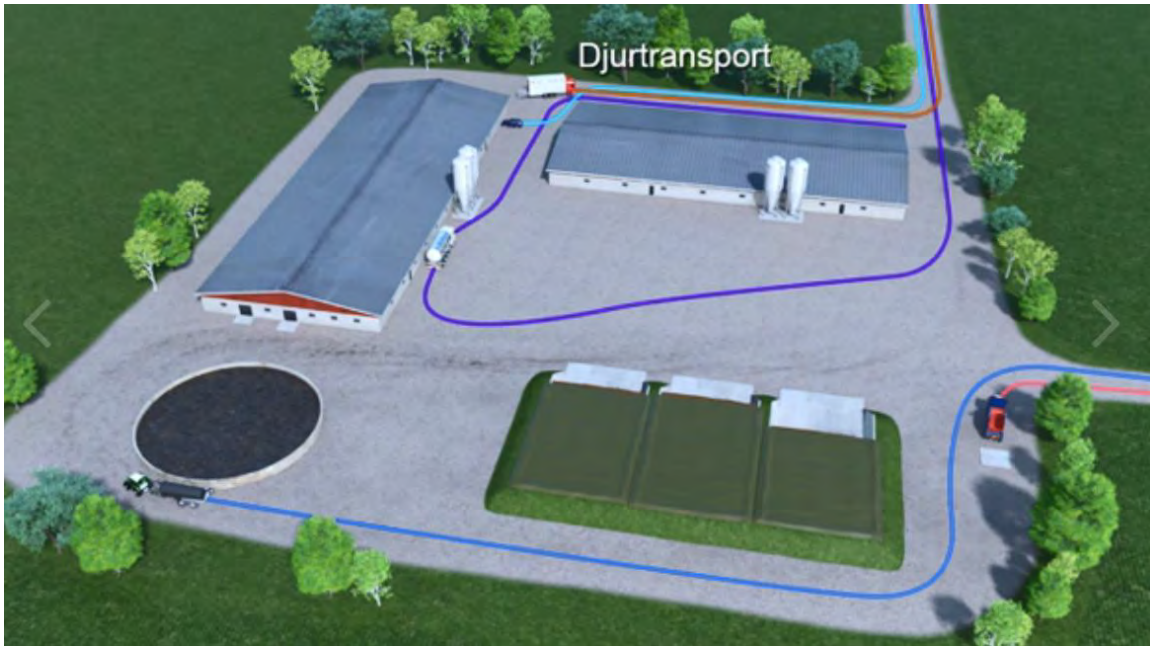
Alți vizitatori, care în mod normal nu au contact cu ferma, prezintă un alt tip de risc. Poate fi vorba despre diferite tipuri de meșteșugari, dar de asemenea și despre colegii de joacă ai copiilor. Acestea au adesea un nivel mai scăzut de cunoaștere, ceea ce înseamnă că nu își asumă în mod natural responsabilitatea pentru protejarea animalelor și pe ei înșiși împotriva contaminării. Informați întotdeauna vizitatorii despre spălarea mâinilor cu atenție, atât înainte, cât și după contactul cu animalele sau vizita la fermă. Ajutați copiii mai mici să facă asta în mod corespunzător. Acest lucru nu numai că protejează animalele de infecțiile umane, ci și oamenii de infecțiile animale. Un alt lucru important de ținut minte, **este de a nu oferi niciodată lapte** nepasteurizat. Acesta conține o mulțime de bacterii din mediul natural al vacilor iar oamenii care nu au mai fost în acest mediu, nu au nici o protecție împotriva acestor bacterii. Unele dintre bacterii, cum ar fi unele bacterii E. coli, pot provoca boli grave la om.

Vehiculele

Vehiculele pot reprezenta un risc de contaminare indirectă, în principal deoarece gunoierul de grajd poate fi prins pe pneurile și pasajele roților, și astfel să fie transportat între ferme. Infecția poate fi apoi răspândită la animalele de la fermă, de exemplu prin intermediul meselor mobile de hrănire, a tractorului și a mixerului. Prin stabilirea unor rute de circulație bine desemnate, la fermă poate fi evitată circulația încrucișată între traficul intern al fermei și transportul din exterior. Mașina pentru cadavre reprezintă un risc special, deoarece animalele situate în mașină au fost bolnave. Riscul de contagiare este evident, și prin urmare, recomandarea este de a plasa locul pentru cadavre în marginea exterioară a fermei.

Exemple de rute de circulație prost planificate: Aici curtea fermei este traversată de traficul extern, precum transportul pentru abator (roșu), mașina pentru cadavre (roz) și vizitatori (albastru deschis). Și cisterna pentru bălegar (albastru) trece prin curte, trecând pe lângă intrarea în compartimentul cu siloz.

Exemplu de un flux bine planificat pentru vehiculele de la fermă. Locul pentru cadavre este situat la marginea exterioară - a se vedea colțul din dreapta jos. Ieșirea pentru transportul pentru abator și pentru vizitatori au fost mutate la capătul îndepărtat din curtea fermei. În acest fel, aceste vehicule de risc nu traversează curtea. Și cisterna pentru bălegar are o rută nouă, pentru a nu traversa traficul cu furaje.

Contactul între ferme

Fiecare fermă are o situație infecțioasă unică. Acest lucru înseamnă că, chiar și contactul dintre fermele care sunt apropiate unele de altele reprezintă un risc de contaminare. Contactul dintre ferme poate avea loc în multe privințe, de exemplu prin cooperare și mașini sau echipamente deținute în comun.

Este indicat ca întotdeauna să se curețe mașinile și echipamentele folosite între ferme. Acest lucru este valabil în special în cazul echipamentelor și mașinilor care au contact direct cu animalele, cum ar fi remorcile pentru animale și standurile de contenție. Prin spălarea la înaltă presiune și **lăsarea la uscat** înainte de utilizarea la ferma următoare, riscul de contaminare poate fi redus în mod semnificativ. Cisternele pentru bălegar se golesc și se spală bine.

Oamenii reprezintă și în acest caz un risc. **Amintiți-vă să nu mergeți la o ală fermă în hainele și cizmele utilizate la animalelor proprii.**

Sezonul de pășunat prezintă un risc de contaminare între animale. Cel mai bun mod de a proteja animalele este de a păstra gardurile în stare bună, astfel încât animalele proprii să fie ținute în interior și animalele altora în exterior.

Stoparea infecției în cadrul fermei

Fiecare fermă are propriul spectru de agenți infecțioși. Animalele născute la fermă au un sistem imunitar mai bine adaptat decât animalele cumpărate. Animalele mai bătrâne transportă mai mulți microbi și au un sistem imunitar mai dezvoltat decât animalele mai tinere. Pentru a limita infecțiile și a menține animalele sănătoase, sunt necesare proceduri de rutină bine stabilite, care sunt monitorizate în mod regulat. Infecțiile nu se răspândesc la întâmplare, dimpotrivă multe substanțe

infecțioase se răspândesc într-un mod similar. Așa că multe căi de transmitere a infecțiilor pot fi oprite folosind aceleași proceduri.

Căile de transmitere a infecțiilor

Prin oprirea căilor de transmitere a infecției se previne răspândirea bolilor. Călea de transmitere a infecției este calea pe care o parcurge un agent infecțios de la un animal infectat la unul susceptibil. Contactul corporal dintre animale este cea mai frecventă cale de răspândire a infecției. Animalul susceptibil poate prelua agenții infecțioși în diverse moduri, de exemplu prin membranele mucoase ale gurii și ale cavității nazale, prin canalul papilar și prin rănilor din piele. Cu cât sunt multe animale sub un singur acoperiș, cu atât apar mai multe căi posibile de transmitere. Din acest motiv, bolile contagioase apar și se răspândesc mai ușor în cirezile mari.

Presiunea infecției

Termenul **presiunea infecției** este utilizat pentru a descrie câtă infecție se află în mediul în care se află animalul. O presiune mare a infecției înseamnă o cantitate mare de agent infecțios. Agentul infecțios poate fi un virus, o bacterie sau un parazit.

Când un animal se îmbolnăvește, agentul infecțios se înmulțește în animal și este excretat în cantități mari în mediu (a se vedea imaginea). Deoarece agenții infecțioși sunt excretați prin fecale și fluide corporale, aceștia se acumulează pe paturile de odihnă și pe alte obiecte din interior. Aerul înconjurător poate transporta de asemenea infecția, în special diverși viruși. Cu cât sunt mai multe animale bolnave, cu atât este mai mare presiunea infecției.

Presiunea infecției se poate crea și în timp și crește și mai mult dacă există un grad mare de ocupare sau dacă animalele sunt tranzacționate în scară largă. **În unele locuri de la fermă se acumulează microbi, cum ar fi în boxa pentru vacile bolnave și în grupurile de viței.** În acest caz este necesar un efort mai mare pentru a menține presiunea infecției scăzută.

Rezistența animalelor

Există mulți factori care determină cât de grav este afectat animalul atunci când este expus la un agent infecțios. Există întotdeauna o luptă între rezistența animalului și agentul infecțios.

Susceptibilitatea la infecții depinde printre altele și de existența sau lipsa imunității la animal. Când un animal a suferit o infecție, obține imunitatea agentului infecțios prin formarea așa-numiților anticorpi. Anticorpii, și implicit imunitatea, pot persista pentru perioade mai scurte sau mai lungi de timp. **Vițeii nu au anticorpi atunci când se nasc și depind complet de colostru, în timpul primelor ore de viață.** Colostrul provine de la laptele muls prima dată după fătare și conține cantități mari de anticorpi din sistemul imunitar al vacii. În prima zi, intestinul vițelului poate prelua anticorpii care protejează apoi vițelul în primele 6 – 8 săptămâni de viață. Treptat, se dezvoltă ulterior propriul sistem imunitar al vițeilor atunci când se lovește de diferiți agenți infecțioși din mediul înconjurător. Vaccinarea este o modalitate de a conferi imunitate la un agent infecțios specific. În Suedia este utilizat în special un vaccin împotriva dermatofitozei. Alte programe de vaccinare pentru bovine sunt în prezent rare, dar există.

Nu toți agenții infecțioși creează boli la animale, unele infecții pot fi eliminate de sistemul imunitar. Există o șansă mai mare ca acest lucru să se întâmple în cazul în care doza de infecție (cantitatea de agent infecțios la care animalul este supus) este scăzută și animalul are o rezistență bună. Cu cât este mai slabă rezistența unui animal, cu atât este necesară o doză mai mică de infecție pentru ca animalul să se îmbolnăvească. Indivizii mai tineri sunt în general mai sensibili decât cei mai bătrâni, iar stresul crește sensibilitatea animalelor. **Factorii de stres comuni sunt locomoția, supraaglomerarea, schimbările de furaje și fătarea. Pentru viței, subalimentarea și/sau frigul și curentul de aer sunt cauze comune ale sensibilității crescute.** Procedurile de rutină bine gândite pot reduce adesea stresul la animale și prin urmare, consolida rezistența lor.

Timpul petrecut în boxa de fătare este de asemenea important. Protejați vițelul de la naștere printr-o igienă bună în boxa de fătare, astfel încât presiunea infecției să fie păstrată la un nivel scăzut - nimeni nu vrea să se nască într-un departament de infecțioase - și oferiți devreme rația de colostru. Legea spune că boxa de fătare poate fi folosită doar ca boxă de fătare, nu ca o boxă pentru animalele bolnave, tocmai pentru a proteja vițelul nou-născut și vaca care are o rezistență scăzută din cauză că a fătat.

Fiți cu un pas înainte

Pentru a menține animalele sănătoase și pentru a preveni bolile, nu există scurtături. Este nevoie de proceduri de rutină bine gândite care să fie respectate de toată lumea de la fermă. Monitorizarea regulată a muncii și a sănătății animalelor arată dacă procedurile de rutină produc

Ce spune legea?

Extrase din Legea 104 Reguli privind creșterea bovinelor

Cap. 2 Supraveghere și îngrijire

Secțiunea 3 Animalele trebuie observate în mod normal cel puțin o dată pe zi. Nou-născuții, animalele bolnave sau vătămate și animalele care se comportă anormal trebuie inspectate mai frecvent. Același lucru este valabil și pentru animalele în gestație avansată, mai ales în timpul nașterii.

Secțiunea 5 Vițeii ținuți în interior trebuie inspectați cel puțin de două ori pe zi.

Secțiunea 8 Animalele trebuie să fie păstrate curate, în mod corespunzător.

Cap. 3 Administrarea hranei și a apei

Secțiunea 4 Vițeii nou-născuți trebuie să primească colostru cât mai repede cu putință, dar nu mai târziu de șase ore după naștere.

Cap. 4 Mediul din grajd

Secțiunea 1 Spațiile din grajd se curăță și bălegarul se scoate cel puțin o dată pe zi (...). Dacă se cresc viței în permanență, grajdurile sau secțiunile de grajduri trebuie curățate bine, cel puțin o dată pe an. Dacă vițeii se cresc în grupuri, grajdurile sau secțiunile de grajduri trebuie curățate temeinic, înainte de fiecare inserție a unui nou lot de animale.

Secțiunea 2 Zonele pentru odihnă se păstrează curate și uscate (...).

Cap. 5 Facilități și echipamente

Secțiunea 1 Animalele care au nevoie de îngrijire specială ar trebui să poată fi îngrijite într-un spațiu liber din apropiere, unde să poată fi plasate individual (*de exemplu, în boxele pentru animale bolnave*).

Secțiunea 2 În turmele de vaci sau juninci ținute pentru a fâta trebuie să existe boxe de fătare.

Secțiunea 3 Boxele de fătare (...) trebuie să fie proiectate și utilizate în așa fel încât să poată fi curățate în mod regulat, fără dificultate și dacă este necesar, să poată fi dezinfectate.

Recomandări generale la Secțiunea 2 din Legea privind bunăstarea animalelor

O boxă de fătare (...) ar trebui să fie bine curățată și prevăzută cu un așternut nou între fiecare fătare.

Fătarea în grupuri ar trebui să aibă loc în perioade. Grupul de animale nu ar trebui să fie mai mare decât cel al nașterilor estimate care au loc în termen de zece zile. În acest caz, locul de fătare ar trebui să fie bine curățat și re-echipat cu un nou așternut între fiecare rundă de animale

rezultatele dorite sau dacă trebuie schimbate. Două domenii care necesită multă muncă și sunt esențiale pentru a menține infecțiile sub control, sunt gruparea animalelor și gestionarea gunoiului de grajd.

Gruparea animalelor

Cel mai bun mod de a proteja animalele sănătoase pentru a nu se îmbolnăvi, este de a preveni infecția să ajungă la ele. Acest lucru este evident mai ales în cazul vițelilor și a vacilor de lapte. În ambele grupuri, circulația infecției care pot provoca probleme semnificative. Atunci când animalele sănătoase și infectate sunt ținute separate unele față de celelalte, sunt întrerupte căile infecțioase.

De exemplu, vițelii sunt ușor afectați de viruși și bacterii care cauzează diaree și/sau pneumonie. Prima perioadă după naștere, vițelul ar trebui să fie într-o boxă individuală. Acest lucru previne contactul cu animalele mai bătrâne purtătoare de infecții. Când este timpul ca vițelii să stea împreună, grupurile cu distribuție redusă de vârstă (așa-numita "creștere în grupuri") sunt o modalitate bună de a preveni bolile. Vițelii care se îmbolnăvesc se agravează foarte repede și pot muri dacă tratamentul nu este aplicat devreme. Deoarece progresul este atât de rapid, este important ca îngrijitorul să poată remarca devreme semnele de boală. Semnele pot fi subtile, dar există câteva lucruri simple care trebuie acordate atenție. **Primul semn de boală este că vițelul nu își mănâncă rația de lapte.** În cazul în care acesta trăiește într-o boxă de grup, nu este neobișnuit ca vițelul bolnav să rămână pe jos atunci când ceilalți vițeli se ridică de exemplu pentru a mânca. Dacă vițelul prezintă un astfel de comportament, ar trebui investigat. Probabilitatea de îmbolnăvire este mare. **Un vițel bolnav are nevoie de îngrijire suplimentară sub formă de supraveghere sporită, așternuturi suplimentare în care să se odihnească și o sursă suplimentară de căldură.**

În cazul vacilor de lapte, grupurile se referă în primul rând la protejarea vacilor cu ugerule sănătoase, de bacteriile care cauzează inflamația ugerului, prin oprirea căilor de infecție. Aceste bacterii pot infecta vaca prin intermediul altor vaci, sau provin din mediul din jurul vacii. Streptococii și stafilococii se transmit prin contact direct între animale sau indirect, prin boxele de odihnă, mâinile celui care mulge sau prin instalația de muls. Vacile care se îmbolnăvesc acut de aceste bacterii, sunt tratate cu penicilină. Bacteriile pot provoca și infecții ușoare, cronice ale ugerului, adică infecții care nu produc simptome vizibile. Vaca afectată este apoi purtătoare de bacterie și fiind cronică poate continua răspândirea infecției. Atât vacile bolnave acut cât și cele cronice pot secreta cantități mari de bacterii și în acest fel creează o presiune mare de infecție. Stafilococul auriu este un virus deosebit de încăpățânat de care vacile scapă cu greu. Dacă au fost infectate o dată, acestea sunt considerate a fi purtători pentru tot restul vieții lor. Pentru a face față bolilor legate de sănătatea ugerului, este necesar să se știe care vaci sunt sănătoase și care sunt purtătoare de bacterii. O modalitate bună de a verifica starea de sănătate a ugerului vacilor, este verificarea numărului de celule. Detalii legate de acest lucru pot fi găsite în Programul de control al sănătății vacilor, sau alte sisteme de management similare. Vacile sănătoase au un număr de celule sub 100 de mii de celule pe mililitru de lapte. În cazul în care numărul de celule este mai mare, atunci riscul este mare ca vaca să aibă bacterii în uger. Pentru a afla ce bacterii are vaca în uger, poate fi trimisă la analiză o mostră de lapte. Deoarece bacteriile din uger se pot transmite în timpul mulsului prin mâinile celui care mulge și prin instalația de muls, este important să se mulgă mai întâi laptele de la vacile sănătoase și la sfârșit laptele de la vacile cele mai infectate. Vacile sănătoase ar trebui de fapt să formeze propriul grup în grajduri, pentru a minimiza riscul de a fi infectate cu bacteriile de uger.

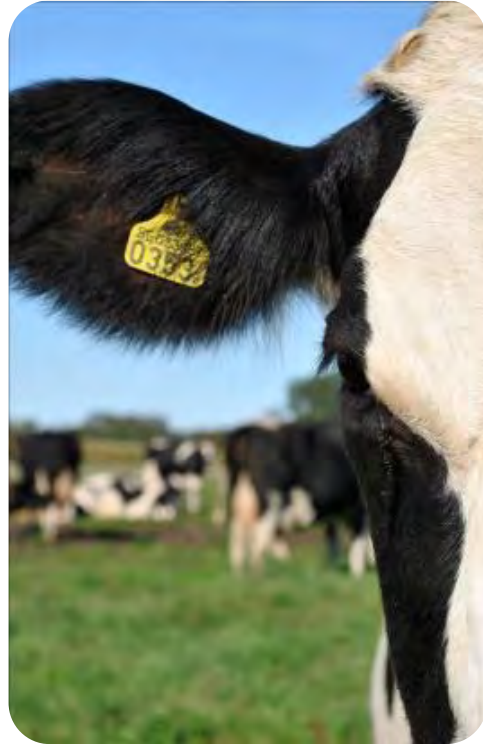
Gunoii de grajd

În mediul lor natural, vacile de îndepărtează de bălegarul lor, însă în grajd nu pot face acest lucru. În schimb, gunoiul de grajd și urina trebuie transportate de la animale. O mare parte din munca de la o fermă constă în menținerea curățeniei în mediul înconjurător din jurul animalelor. **Gunoii de grajd conține miliarde de bacterii** care sunt necesare pentru digestia în intestin, dar **aceste bacterii pot**

cauza daune dacă ajung în locul nepotrivit (de exemplu, pe mameloane, în răni sau în buricul unui vițel). În cazul în care mediul animalelor nu poate fi păstrat uscat și curat, presiunea de infecție crește, în timp ce rezistența animalului scade. **Prin urmare, curățenia generală și o bună igienă sunt o metodă bună de asigurare împotriva bolilor.**

Vacile la pășunat refuză iarba care crește în locul în care a fost bălegar, pentru a evita contaminarea cu bacteriile existente în acesta. Acest comportament - de a-și evita propriul bălegar - este profund înrădăcinat în vaci și este necesar pentru a le menține sănătoase. Masa pentru hrană și întregul lanț de hrănire ar trebui prin urmare, să fie păstrate fără gunoi de grajd. Țineți minte că pentru animalele din grajduri, masa pentru hrană este farfuria lor. Apa pe care o beau animalele este de asemenea inclusă în lanțul de hrănire.

Deoarece agenții infecțioși sunt prezenți în cantități mari în gunoiul de grajd și în urină, gunoiul de grajd de la un grup nu trebuie transferat la altul. Protejați în special animalele tinere, pentru a nu intra în contact cu gunoiul de grajd eliminat de animalele mai bătrâne. Pe lângă faptul că răspândesc contaminarea, gunoiul de grajd și urina pot afecta rezistența animalului. În special vițelii și animalele tinere devin mai sensibile la infecții dacă nu sunt capabile să rămână uscate și curate. La animalele mai bătrâne, poate fi afectată negativ sănătatea copitei în cazul în care substratul nu este uscat, deoarece gunoiul de grajd și urina slăbesc colțurile copitelor.

Proceduri de rutină

Rutine, rutine, rutine. Bunele practici rezultă într-un mediu bun pentru animale, păstrează nivelul de contaminare al fermei la minim și reduce riscul ca animalele să se îmbolnăvească. **Un mediu sănătos pentru animale oferă și un loc de muncă sănătos pentru oameni.** În calitate de angajat, este plăcut să știi exact ce este de făcut și cum să procedezi. Procedurile de rutină fixe care sunt revizuite în mod regulat, dau multe efecte pozitive și în general, acest lucru stabilește baza pentru o companie profitabilă. Provocarea este de a face ceea ce trebuie în mod corect la momentul potrivit.

Toate fermele au procedurile lor de rutină unice, adaptate la condițiile fermei. Uneori procedurile de rutină sunt create din obiceiuri vechi și nu dau rezultatul dorit. Poate pentru că nu există nici o revizuire continuă. O examinare aprofundată a procedurilor de rutină poate avea un efect mare asupra sănătății animale. Medicii veterinari și alți consultanți pot acționa ca persoane de sondaj într-un astfel de proiect. Procedurile de rutină stabilite punând accent pe sănătatea animală nu oferă numai animale mai sănătoase. Acest lucru duce adesea și la o situație de muncă mai bună pentru angajați. Este pur și simplu mai distractiv să muncești atunci când instrucțiunile sunt clare și animalele se mențin sănătoase. Compania devine un angajator mai bun și prin urmare, poate recruta mai ușor personal calificat.

Prevenirea bolilor în practică

Ca încheiere, sunt trei liste scurte cu proceduri de rutină individuale, care sunt importante pentru a obține o bună protecție împotriva bolilor infecțioase. Toate elementele enumerate pe liste au un efect pozitiv asupra sănătății animale și multe au fost menționate în text. Unele sunt cerințe legale, iar altele sunt recomandări.

Întrebări de studiu

Analizați fiecare punct din listele atașate și răspundeți la întrebarea de ce sunt acestea importante. Scrieți apoi pe hârtie cum procedați la ferma la care munciți dvs. Ar fi bine să dezbateți fiecare punct pe rând. Folosiți acest text. Discutați cu colegii și medicii veterinari cu care intrați în contact. Pe pagina de internet www.vxa.se veți găsi *Ghidul pentru îngrijitori în domeniul producției de lapte*, pe care îl puteți imprima și folosi ca o sursă suplimentară de cunoștințe. Căutați informații pe internet. Pentru persoanele vorbitoare de limba suedeză, există mai multe informații pe pagina de internet www.smittsäkra.se

Puteți găsi unele îmbunătățiri pentru ferma dvs.? Prezentați angajatorului sugestiile dvs. pentru îmbunătățiri. Când v-ați prezentat sugestiile, sarcina este considerată a fi îndeplinită.